

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 02/12/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 268: Nhà Phật gọi là giáo hóa

Hòa Thượng chỉ dạy rằng: ***“Khi dạy bạn mà bạn chân thật có sự thay đổi hoặc khi bạn tiếp xúc giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền mà bạn lập tức có sự chuyển đổi, chuyển mê thành ngộ, chuyển ác thành thiện, chuyển phàm thành thánh thì gọi đó là giáo hóa.”*** Trong mấy mươi năm, chúng ta học tập Phật pháp, sự chuyển đổi của chính mình quá chậm bởi chúng ta bị chi phối nhiều việc không cần thiết. Nếu chúng ta biết thứ tự ưu tiên và biết dành thời gian công phu thì kết quả sẽ tốt. Có người tu học rất lâu mà không có sự thay đổi, việc gì họ cũng tùy tiện qua loa nhưng có người chỉ trong thời gian ngắn thì có sự thay đổi rõ nét.

Bản thân tôi, không biết từ lúc nào, luôn mặc định những sản phẩm mình làm ra phải cân đối, như bẻ tấm nhang, đó chính là sự chuẩn mực từ việc nhỏ. Do đó những gì không cân bằng, không đúng chỗ, tôi sẽ lập tức chỉnh sửa lại ngay. Như người xưa từng nói: ***“Tiểu tiết tạo anh hùng”***. Những chuyện vụn vặt trong cuộc sống thường ngày đều chín chu thì những việc lớn sẽ càng chín chu hơn. Người khác bên ngoài nhìn vào biết chúng ta có năng lực làm việc lớn hay không chính là quan sát những việc vụn vặt của chúng ta.

Khi làm việc, chúng ta thấy khó và luôn phải nghĩ mọi cách để làm. Thật ra đây là do chúng ta không có năng lực. Người có năng lực thì không cần nhờ vả ai mà hoàn toàn có thể nỗ lực làm. Nhiều người chạy theo vọng tưởng mà không dùng trí tuệ để quán chiếu mọi việc làm. Cho nên bài học hôm nay sẽ cho chúng ta sự phản tỉnh rằng chúng ta đã tiếp nhận được giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền, vậy chúng ta có chuyển đổi một cách tích cực không hay là vẫn mãi ù lì. Hòa Thượng nói người ta chỉ trong thời gian 3 năm là chuyển đổi, còn chúng ta, cứ cho là 5 năm hoặc nhiều hơn thời gian đó mà chúng ta chưa chuyển đổi thì chính mình chẳng có lợi ích gì, thậm chí sẽ là người gây ra nhiều việc hư hại, làm cản trở sự phát triển chung.

Chúng ta thấy rõ và thầy Thái cũng từng nói chúng ta đến công ty đều luôn nhận được sự dịu dặt, khi thử việc còn có lương, tuy nhiên, trong quá trình thử việc, chúng ta đã gây ra rất nhiều hư hại. Đến khi làm được việc rồi thì chúng ta lại bỏ việc đi tìm việc khác. Hòa Thượng nói: ***“Người xưa đã nói, đọc sách thay đổi khí chất. Chữ hóa này dùng lời hiện đại mà nói, là từ nơi thành tích mà quán sát, chữ giáo là từ nơi sự tương mà nói. Rút cuộc, bạn có thành tích hay không? Hiệu quả có tốt không?”*** Chúng ta tự hỏi chính mình xem chừng ấy thời gian học Phật, học Thánh Hiền, chúng ta có thay đổi hay không? Làm sao để chính mình không để lỡ một cuộc đời?

Có người học Phật và tiếp xúc chuẩn mực Thánh Hiền trên 10 năm nhưng biểu hiện đối nhân xử thế bên ngoài của họ còn thua những người chưa học. Chúng ta phải chân thật phản tỉnh việc này. Thế gian gọi là thành tích, nhà Phật gọi là thành tựu. Bao lâu nay, chúng ta niệm Phật có thành tựu không? Nếu thành tựu thì chắc chắn ảo danh ảo vọng, tự tư tự lợi, ý niệm hưởng thụ năm dục sáu trần chỉ còn là bóng dáng, là ý niệm, không khởi hiện hành. Nếu những thứ tập khí đó khởi hiện hành thì chúng ta chưa có thành tựu gì.

Hòa Thượng nói: ***“Bạn có sự chuyển đổi lớn thì sự giác ngộ của bạn lớn. Bạn chuyển đổi nhỏ thì sự giác ngộ của bạn nhỏ. Nếu bạn có đại chuyển đổi thì bạn chân thật thông suốt tường tận.”*** Hằng ngày chúng ta chạy theo ảo danh ảo vọng và mong muốn thực hiện ảo danh ảo vọng đó, nhưng thực chất thì chúng ta chưa đạt được. Đây là do chưa đủ năng lực!

Khi chúng ta đủ năng lực rồi, có thể làm được lợi ích chúng sanh, Phật Bồ Tát sẽ cử người đến mời chúng ta. Hòa Thượng nói khi chúng ta chưa đủ năng lực, chúng ta hãy nỗ lực rèn luyện và bổ túc. Cho đến khi đủ năng lực, Phật Bồ Tát sẽ đến mời chúng ta. Tôi có sự chiêm nghiệm về vấn đề này. Đó là khi tôi phiên dịch bài giảng của Hòa Thượng một thời gian thì khởi ý mang những lời dạy của Ngài phổ biến cho mọi người, nhưng tôi không biết cách nào để làm vì chẳng ai biết đến tôi mà mời tôi. Tuy nhiên, người đến mời tôi không ai tưởng tượng được vì chính họ đang hộ pháp cho một người rất nổi tiếng.

Cho nên, hằng ngày hãy lo hoàn thiện chính mình, nỗ lực làm tốt nhất những công việc được giao phó. Đối với việc tu hành của chúng ta, việc niệm Phật vãng sanh là chính, các việc từ thiện xã hội và các việc thiện lành là việc phụ, sẽ đứng

vị trí sau. Chúng ta làm việc phụ như việc chính tức là làm việc bằng tâm chân thành, không làm bằng tâm giả dối. Người ta làm việc phụ trở thành việc chính vì họ càng làm càng phân biệt, chấp trước, càng làm càng dính mắc nên, do đó lơ là việc chính.

Vì sao chúng ta tiến bộ chậm? Vì ôm đồm, mong muốn quá nhiều việc trong khi không đủ năng lực, đây chính là ảo danh ảo vọng. Bản thân tôi, từng việc tôi làm, trước nhất là việc xây dựng trang web khởi nguồn do tôi nghe Hòa Thượng chỉ dạy rằng: “***Trong xã hội hiện đại này, cần thông qua đường truyền để giáo hóa chúng sanh.***” Sau khi xây dựng trang web, tôi thấy Ngài ngày ngày bôn ba khắp nơi giảng dạy, do đó, tôi học Hòa Thượng cũng bôn ba khắp miền Nam Bắc. Bao nhiêu năm bôn ba như vậy, tôi chưa từng nhận của ai một chiếc phong bì. Nhờ vậy mà tôi còn tồn tại.

Trước đây tôi từng phát nguyện nếu ai phát tâm quỳ dưới chân cha mẹ thì cho dù là một người tôi cũng tới để hỗ trợ. Bây giờ sức khỏe không cho phép còn lúc trước, tôi thường tự lái xe đi làm việc một mình. Đến một giai đoạn nào đó, chúng ta chỉ sợ mình không có sức chứ không thiếu việc cho chúng ta làm. Quan trọng nhất là chúng ta có chân thật thay đổi từ chính mình hay không? Hiện tại, mỗi ngày, tôi sẽ đưa một tin lên tiktok quay tôi viết chữ Nam Mô A Di Đà Phật. Đây không phải là khoe khoang đâu các vị! Hiện nay, người ta bài bác Tịnh Độ. Họ còn bài bác Hòa Thượng trong khi Ngài đã vãng sanh rồi, Ngài không ở thế gian để chứng chỗ ai mà họ rảnh đến mức ngồi đó bài bác Ngài.

Người tu Tịnh Độ cũng tốt, cũng có thành tựu, có gì sai đâu mà đi bài bác như vậy. Họ tu pháp khác có thành tựu thì đem thành tựu ra công hiến cho cuộc đời chứ đâu cần phải đi bài bác. Chúng ta không cần phải dính chính mà chỉ cần tu hành cho tốt và khi sức chưa tàn hơi chưa cạn, nếu có thể làm được việc gì cho Tịnh Độ thì hãy cố gắng làm!

Trên Tịnh Độ Kinh có nói tương lai Tịnh Độ sẽ bị diệt vọng, về sau chỉ còn bộ Kinh Vô Lượng Thọ và sau cùng chỉ còn một câu A Di Đà Phật. Ngày nay, chúng ta thấy, những người tự cho mình là thông thái, hiểu một chút Kinh, một chút sách vở đã vội vàng bài bác pháp môn tu tập của bao nhiêu đời Tổ sư Đại đức trong bao ngàn năm nay. Trước kia, những người niệm Phật gặp nhau là chào nhau A Di Đà Phật, nghe thật là hay! Giờ gặp nhau, họ không chào như vậy, cả

buổi nói chuyện không nhắc đến một câu Phật nào. Nếu theo chiều hướng này, con cháu đời sau sẽ ra sao? Hằng ngày, không còn câu A Di Đà Phật nữa thì cuộc sống sẽ thành cái gì đây?

Tôi nghĩ rằng Hòa Thượng đã vãng sanh rồi, cần phải trùng tuyên lại lợi chỉ dạy của Ngài để những người hữu duyên còn được nghe. Quả thật là nếu bây giờ tôi mới quay về thì có lẽ đã muộn. Chúng ta nhìn thấy rằng Tịnh Độ đang bị mai một đúng như trên Kinh đã nói sư tử - chúa sơn lâm không con gì thắng được nhưng những con chấy, con rận, những con trùng nhỏ trên lưng sư tử lại có thể hút máu, cắn xé được sư tử. Việc này chẳng khác nào, những người học Phật lại bài bác Kinh Phật.

Hòa Thượng nói: ***“Phàm phu nghiệp chướng, tập khí rất sâu nặng, chướng ngại giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền, thậm chí ngày ngày dù có nghe, học tập trong mười mấy năm, hai mươi mấy năm, ba mươi mấy năm vẫn cứ là không hề thay đổi. Vậy thì, bạn chính mình biết được nghiệp chướng của mình nặng đến nhường nào!”***

Chúng ta tu hành không đạt đến tiêu chuẩn nhất định nên không đạt được kết quả, cuối cùng chúng ta quay trở lại bài bác, gây chướng ngại. Có nhiều người học chuẩn mực Thánh Hiền nhưng gia đình của họ không được an vui, nên họ quay trở lại chê bai. Xét cho kỹ lại xem họ có y giáo phụng hành không? Đối với người niệm Phật, tu Tịnh Độ không có thành tựu, hãy xét lại tâm mình, đã dụng tâm gì để niệm Phật? Có dụng tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, từ bi mà niệm không hay là vẫn ảo danh ảo vọng, tự tư tự lợi, vẫn hưởng thụ năm dục sáu trần, vẫn tham sân si ngạo mạn. Nếu dụng những tâm này niệm Phật thì vĩnh viễn không bao giờ có thành tựu.

Hòa Thượng nói: ***“Thế nhưng nghiệp chướng sâu nặng cũng đừng nên sợ! Dùng phương pháp nào để tiêu trừ nghiệp chướng đây? Hãy không ngừng huân tu! Chỉ có phương pháp này phù hợp với căn tánh của chúng ta ở hiện tại. Phật truyền lại từ xưa đến giờ là trường thời huân tập. Chúng ta có phiền não tập khí quá nặng trong khi thời gian huân tập giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền chưa đủ cho nên phải trường thời huân tập mới có tác dụng.”***

Hằng ngày chúng ta có thể chia nhỏ thời khóa, dùng mọi thời gian để trường thời huân tu. Chỉ cần đủ nhiều thời gian thì tự khắc chúng ta sẽ có sự chuyển đổi. Hòa Thượng nói: *“Xưa nay, các tổ sư đại đức của nhiều tông phái cũng không ngoài phương pháp này - trường kỳ nghe kinh nghe pháp. Chỉ ít là 3 năm, 5 năm, trễ nữa thì ba bốn chục năm sau, vẫn có thể có sự thay đổi. Chúng sanh căn tánh khác nhau và nỗ lực cũng không giống nhau, nhưng nếu có 10 phần chăm chỉ nỗ lực thì có thể giúp chúng ta rút ngắn thời gian. Không những chúng ta phải nỗ lực học tập trên Kinh luận mà quan trọng nhất là chính mình phải đem giáo huấn trên Kinh điển thực tiễn vào ngay trong cuộc sống thường ngày. Nếu bạn rời cuộc sống hiện thực thì cửa ngõ của bạn bị đóng bít.*

“Điểm này chúng ta phải hiểu rõ! Người xưa 3-5 năm hoặc 8-10 năm thì khai ngộ bởi vì họ có thể đem giáo huấn của Phật thực tiễn vào ngay trong cuộc sống thường ngày. Thực tiễn mọi chỗ mọi nơi. Trong quá trình “Tín Giải Hành Chứng”, việc học tập trên Kinh điển là “Tín Giải”. Sau khi hiểu rõ rồi, phải đem điều đó thực tiễn vào trong cuộc sống hằng ngày, đó là “Hành”. “Hành” là chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ. “Hành” là thực nghiệm. Thông qua thực nghiệm, chúng ta “Chứng” thực cái hiểu của mình là không sai. “Chứng” này chính là chuyển phàm thành Thánh.

“Cho nên nếu bạn không thể thực tiễn vào ngay trong cuộc sống thường ngày, ngay trong công việc, ngay trong đối nhân xử thế tiếp vật, vậy thì làm sao bạn có thể “Hành”, bạn làm sao có thể khế nhập? Bạn không “Hành” thì bạn làm sao bước vào cảnh giới của Phật Bồ Tát. Không có “Hành Chứng” nên tuy rằng bạn có học, bạn vẫn không có sự thay đổi.”

Hòa Thượng đã chỉ dạy rõ ràng việc vì sao chúng ta học Phật nhiều năm rồi mà vẫn không thay đổi được khí chất, vẫn là tướng tham sân si. Giáo hóa trong nhà Phật chính là sau khi được tiếp nhận lời giáo huấn của Phật, chúng ta phải chân thật có sự chuyển đổi chính là chân thật chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, chuyển phàm thành Thánh. Như thế mới là có sự biến hóa, mới chân thật là có thành tựu trong học Phật.

Hòa Thượng chỉ dạy rằng nếu chúng ta rời cuộc sống hiện thực thì cửa ngõ bị đóng bít. Cho nên sau khi tiếp cận giáo huấn của Phật trên Kinh điển thì phải đem thực tiễn vào trong cuộc sống. Đây là sự cọ sát. Nếu không cọ sát thì làm

sao biết được cái hiểu của chúng ta là đúng hay sai. Làm có kết quả mới là chứng. Trình tự của sự tu học mà Hòa Thượng nhắc đến chính là “*Tín Giải Hành Chứng*”. Tin hiểu rồi thì phải thực tiễn cái hiểu của chúng ta vào cuộc sống, trong đời nhân nhân xử thế tiếp tiếp vật và trong lúc làm việc, tức là Hành, tức là “*Chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ*” để chứng thực cái hiểu đó là không sai, cho nên chứng này chính là “*Chuyển phàm thành Thánh*”. Hiện tại, chúng ta thấy mình là phàm phu, vẫn y như cũ chứng tỏ chúng ta chưa làm gì cả.

Ngài cũng hướng dẫn cho chúng ta cách thức để có sự huân tập miên mật dài lâu, đó là dùng mãnh tinh tấn một cách đặc biệt. Hòa Thượng từng nhắc đến cư sĩ Trần Quang Biền rằng trước lúc vãng sanh, một ngày ông nghe Kinh 8 tiếng đến 10 tiếng. Ngoài thời gian đó là niệm Phật. Ngoài thời gian niệm Phật là nghe Kinh, xen kẽ nhau, không có thời gian rảnh để vọng động./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!